NORAKSTS
Lieta Nr.1130**10516**
Lietas arhīva numurs 1-0001-17

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Dobelē, 2016.gada 14.februārī

Dobeles rajona tiesas
tiesnese N.Pakule,
ar tiesas sēdes sekretāru N.Auniņu,
piedaloties sūdzības iesniedzējam /pers. A/,
VP Zemgales reģiona pārvaldes pārstāvei /persona D/

atklātā tiesas sēdē 2017.gada 6.februārī izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar /pers. A/, dzimušas /datums/, iesniegto sūdzību par VP Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa priekšnieka 2016.gada 29.jūlijā pieņemto lēmumu Nr. 2827-P.

Aprakstošā daļa

2016.gada 22.augustā Dobeles rajona tiesā saņemta /pers. A/ sūdzība par VP Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa priekšnieka 2016.gada 29.jūlijā pieņemto lēmumu Nr. 2827-P kurā norādīts, ka Lēmumu Nr.2827-P pārsūdz pilnā apjomā, kā pieņemtu klaji nelikumīgi un neatbilstoši lietas faktiskajiem apstākļiem. Sākumā grib vērst tiesas uzmanību tam apstāklim, ka sūdzību par LR leM VP Zemgales RP KPB PN PR vecākā inspektora Valsts amatpersona2016.g.17.06. Lēmumu par viņa sodīšanu Nr. PC 187385 izskatīja tam nepilnvarota persona, viņš pieņemto lēmumu pārsūdzēju LR leM VP Zemgales RP priekšniekam, kuram pašam arī bija sūdzība jāizskata, nevis jāizsniedz pilnvara 2016.g.5.07. Nr.20/16-37211, pilnvaras kopija bija vismaz jāpievieno lietai, saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpuma kodeksa (turpmāk LAPK) 214.panta otrās daļas 1.punktu, šādu pilnvarojumu amatpersonai var izsniegt tikai Valsts policijas priekšnieks. Lēmuma tekstā Priekšnieks /pers. E/ vairāk kārt sevi nelikumīgi dēvē par „Pārvaldi", bez tiesībām to darīt un piesavināties augstākstāvošās institūcijas nosaukumu, tātad ir pārkāptas LAPK 206.panta noteiktās prasības un ierobežojumi.

2016.gada 1.jūnijā ap plkst 12.00 vadījis transporta līdzekli /TL marka/pa šoseju Jelgava - Tukums, bet ātruma ierobežojumu nepārkāpa, brauca ar pieļaujamo ātrumu. Kad viņam uzrādīja uz ceļa veikto videoierakstu, tad tur neko saprast nevarēja bija tikai tumšs plankums uz kura atpazīt automašīnas mārku, nemaz nerunājot par numura zīmēm, nevarēja. Ir notikusi kļūda un nofiksēta kāda cita automašīna. Izmantot šādas kvalitātes videoierakstu, kā pierādījumu nav iespējams un Priekšnieka /pers. E/ atsauces uz to kā uz kādu pierādījumu ir klaji nelikumīgas un visnotaļ avantūrisms.

Policijas darbinieki pārkāpēju apvainoja, ka viņa automašīnā esot bijusi kāda neatļauta mērierīce, kura signalizējusi par radara darbību, bet pārbaudīt automašīnu atteicās, tātad šis apvainojums nav ne ar ko apstiprināts, bet policijas darbinieki par šādu apvainojumu pat neatvainojās.

Pie protokola sastādīšanas, pārkāpjot LAPK 248.panta piektās daļas noteikto, neviens no policijas darbiniekiem tiesības, ietvertas LAPK 260.pantā, nenolasīja un tās neizskaidroja, bet tikai pateica kur parakstīties, tādejādi rupji pārkāpjot pārkāpēja cilvēktiesības. Neviens arī neteica, ka pārkāpējs var rakstīt paskaidrojumu, sakot, ka visu varēs rakstīt vēlāk, savā lēmumā šo apstākli sūdzības iesniedzējam par sliktu izmantoja priekšnieks /pers. E/.

Pats radara videoieraksts ir pievienots materiāliem klaji nelikumīgi, jo tā pievienošana bija jāfiksē pašā APP, saskaņā ar LAPK 243.panta XV daļu, citādi šo pierādījumu nevar izmantot AP lietvedībā. Atsauce lēmumā uz to, ka pārkāpējam šāds ieraksts ticis uzradīts vēl it ka fiksētajā pārkāpuma vietā nenozīmē, ka tas var likumīgi atrasties lietas materiālos. Saskaņā ar likuma prasībām tam bija jāveic atbilstoša procedūra.

Materiālos atrodas kāda nelikumīgi pievienota AVS Nr.E0497V15 kopija, jo tās pievienošanai nav laboratorijas rakstiskas atļaujas, kā tas ir noteikts pašā sertifikātā. Kopija arī ir apstiprināta nelikumīgi to darīja uz to nepilnvarota

persona, jo saskaņā ar MK 2010.g.28.09. Noteikumiem Nr.916 „Dokumentu izstrādāšanas un noformēšanas kārtība" 61.punktu, kopiju var apstiprināt „...organizācijas vadītājs, cita amatpersona, kas ir tiesīga pārstāvēt organizāciju...", nevis policijas struktūrvienības lietvedības lietvede.

Kā redzams no pievienotās neapstiprinātās sertifikāta kopijas, izdotā uzlīme par atkārtoto verificēšanu neatbilst M K 2006.g.05.12. Noteikumiem Nr.981 „Noteikumi par mērīšanas līdzekļu atkārtoto verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem un verificēšanas atzīmēm" sadaļai III. Atkārtotās verificēšanas sertifikāti un atzīmes, punkta 13.prasībām - nav norādītajā uzlīmē norādīts inspicēšanas institūcijas akreditācijas numurs un arī nav, atbilstoši prasībām, norādīts verificēšanas laiks. Pie šādiem pārkāpumiem radaru autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei nav iespējams lietot un tā rādījumi nav vērā ņemami un izmantojami ka pierādījums.

Lietas materiālos ir sastopami divi policijas darbinieku ziņojumi - datēti ar 2016.g.08.07., bet kā tie ir parādījušies šajā lietā nav saprotams, jo nekādas norādes par to pievienošanu lietas materiāliem nav ne pašā AP protokolā, ne Priekšnieka /pers. E/ lēmumā. Saskaņā ar LAPK 243.pantā noteikto šie ziņojumi lietas materiālos atrodas nelikumīgi un nevar būt izmantoti par pierādījumiem.

2016.g. 17.06. Lēmumā APL Nr. PC 187385 kuru pieņēma VP Zemgales RP KPB PN PR vecākais inspektors Valsts amatpersona, sadaļā „amatpersonas paraksts" ir salasāms ka šo lēmumu ir parakstījusi kāda - Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jelgavas iecirkņa persona. Tātad pats lēmums ir nelikumīgs un ir atceļams.

Ņemot vērā augstāk izklāstīto un vadoties no LAPK 288.panta, lūdz tiesu atcelt 2016.g.29.07. LR leM VP ZRP Tukuma Lēmumu Nr.2827-P administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC 187385, kā nelikumīgi pieņemtu un izbeigt administratīvo lietvedību.

2016.gada 29.jūlijā VP Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa priekšnieka pieņemtajā lēmumā Nr. 2827-P (administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC187385), norādīts, ka 2016.gada 1.jūnijā plkst. 12:06 Tukuma novadā, pa ceļu Jelgava-Tukums 26 km, Tukuma virzienā, vadītājs /pers. A/ vadīja transportlīdzekli TL marka/, reģistrācijas numurs /TL numurs/ar fiksēto braukšanas ātrumu 137 km/h pie maksimāli atļautā 90 km/h. Fiksēts ar videoradaru Genesis II Select ™Nr. G2S 18645, iespējamā kļūdai +-3%. Ātrums pārsniegts par 42 km/h.

Par Ceļu satiksmes noteikumu 101.1.apakšpunkta prasību neievērošanu VP Zemgales RP Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas kārtībnieks /pers. J/ vadītājam /pers. A/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PC 187385.

/pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolā ar savu parakstu ir apliecinājis, ka viņam ir izskaidrotas Latvijas APK 260. pantā noteiktās pie administratīvās atbildības sauktās personas tiesības un pienākumi, izdarītā pārkāpuma būtība. Iebildumus un pretenzijas nav izteicis. Atsevišķu rakstisku paskaidrojumu nav sniedzis.

2015.gada gada 2.jūnija Ministru kabineta noteikumi Nr.279 "Ceļu satiksmes noteikumi" (spēkā ar 2016.gada 1.janvāri) (turpmāk tekstā - CSN) nosaka:

CSN 101.1.apakšpunkts nosaka, ka ārpus apdzīvotām vietām transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 t, un autobusiem - 90 km/h.

Atbildība par šo pārkāpumu paredzēta:

Latvijas Latvijas APK 149.^{8}panta divdesmit trešajā daļā - par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 41 kilometra stundā līdz 50 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt sešdesmit līdz divsimt divdesmit euro.

Latvijas APK 272. pants nosaka, ka institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā..

2016.gada 17.jūnijā vecākais inspektors Valsts amatpersona, vadītāja /pers. A/ klātbūtnē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un saskaņā ar Latvijas APK 32.-37., 268.-2741.pantu un 275.panta pirmās daļas 1.punktu, pieņēma lēmumu Nr. PC 187385, piemērojot viņam Latvijas APK 149.8 panta piecpadsmitās daļas sankcijā paredzēto sodu - uzlika vadītājam naudas sodu divsimt euro apmērā.

Transportlīdzekļa /TL marka/ reģistrācijas numurs /TL numurs/ vadītājs /pers.C/Lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC 187385 parakstījis, iebildumus, pretenzijas nav norādījis.

2016.gada 30.jūnijā VP Zemgales reģiona pārvaldē ar Nr. 2827-P reģistrēta /pers. A/ (turpmāk tekstā arī - Iesniedzējs) sūdzība, kurā viņš norāda, ka 2016.gada 17.jūnijā viņam ticis uzlikts naudas sods 200 euro administratīvā pārkāpuma lietā PC 187385. Kad 01.06.2016. viņa auto apturēja policijas darbinieki, viņi nevarēja uzrādīt nekādus pierādījumus, tam, ka /pers. A/ būtu pārsniedzis ātrumu. Viņi uzrādījuši video ierakstu, kurā neko nav saskatījis, mirklī, kad tika fiksēts pārkāpums. Viņš tur nav atpazinis ne savas auto mašīnas mārku, ne numura zīmi, ne sevi pie stūres. Tāpēc uzskata, ka ir notikusi kļūda, jo kad policijas darbinieki viņu apturējuši viņš braucis ar atļauto ātrumu, kurš video ir skaidri redzams. Norādījis, ka pie protokola sastādīšanas policijas darbinieki nav izskaidrojuši viņam tiesības, tādējādi pārkāpjot LAPK 260.pantu. Policijas darbinieki likuši protokolā divās vietās parakstīties. Neprasīja uzrakstīt paskaidrojumu, kā arī izteicās, ka auto esot kaut kāds pīkstulis, kas esot brīdinājis pārkāpēju par policiju un radaru. Lai gan auto tāda ierīce nav bijusi, jo policijas darbinieki to varēja viegli pārbaudīt, bet to nedarīja. Uzskata to par nepamatotu apvainojumu. Policijas darbinieks tika pateicis, ka uz lietas izskatīšanu jāierodas trīs darba dienu laikā Tukuma ceļu policijā pie priekšnieka. Kad

03.06.2016.ieradies pie inspektora Valsts amatpersona, viņš teicis, ka viss ir pareizi un viņu jāsoda. Iebildis jo nav juties vainīgs, palūdzis, lai uzrāda ātrumu radara video ierakstu, uz ko saņēmis atbildi, ka tas ir iespējams, tikai ne uzreiz, lai atbraucot 14.jūnijā, tad viss būšot sagatavots un visu varēšot apskatīt. Kad ieradies 14.06.2016., tad izrādījās, ka inspektors J Punkstiņš ir mācībās un tajā dienā nebūšot. Nākošajā dienā sazvanījis/valsts amatpersona/ un sarunājis tikšanos 17.06.2016. Protams, ka viņš neatvainojās, ka nebija 14.06.2016. Kad atbraucis 17.06.2016. inspektors Valsts amatpersona uzlicis sodu 200 euro un parādīja video, ka tur viss skaidri redzams, lai gan viņš nav tam piekritis un lūdzis, lai izsniedz video ierakstu, kā arī visu materiālu kopijas. Uz to viņš atbildējis, ka ir jāraksta iesniegums Tukuma policijas priekšniekam, lai izsniegtu ierakstu un teicis, ka lietas materiāli neesot vajadzīgi, jo tur nekas priekš viņa derīgs neesot. Radara video ieraksts nebija pievienots pie administratīvās lietas materiāliem Nr. PC 187385, to nevar izmantot kā pierādījumu. Netika izsniegtas administratīvā pārkāpuma lietas materiālu Nr. 187385 kopijas, saskaņā ar LAPK 260.panta otrās daļas noteikumiem. Uzskata, ka uzliktais administratīvā pārkāpuma sods ir nelikumīgs. Lūdz atcelt 2016.gada 17.jūnija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC 187385

Latvijas APK 286. panta otrā daļa nosaka, ka iestāde, izskatot sūdzību vai protestu par lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, pārbauda pieņemtā lēmuma likumību un pamatotību.

Izskatot /pers.C/ administratīvā pārkāpuma lietu, Pārvalde secināja, ka lietā nav strīda par to, ka Iesniedzējs 2016.gada 1.jūnijā plkst. 12:06 Tukuma novadā, pa ceļu Jelgava-Tukums 26 km, Tukuma virzienā, vadīja transportlīdzekli /TL marka/, reģistrācijas numurs /TL numurs/.

Lietā ir strīds par to, vai ir pietiekami pierādījumi, lai varētu izdarīt secinājumus par to, ka /pers. A/ vadīja transportlīdzekli ar fiksēto ātrumu 137 km/h (radara pieļaujamā kļūda ± 3 %), ņemot vērā mērierīces pieļaujamo kļūdu, faktiskais braukšanas ātrums 132 km/h, pie maksimāli atļautā braukšanas ātruma 90 km/h, tādējādi pārsniedzot ātrumu par 42 km/h un vai viņam piemērotais sods ir likumīgs un pamatots.

Latvijas APK 243. panta pirmā daļa nosaka, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Latvijas APK 243.^{1}pants paredz, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video un tml.).

Administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, jākonstatē LAPK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums - administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse (skat. Augstākās tiesas Senāta2006.gada 22.decembra sprieduma lietā Nr. SKA - 571/2006 8.punkts).

Tādējādi, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, iestādei ir pienākums iegūt un Latvijas APK noteiktajā kārtībā nostiprināt pierādījumus, kas paliecina personas prettiesisku, darbību (bezdarbību), vainu. Pierādījumi ir pietiekami, ja tie izslēdz objektīvas šaubas par šādas prettiesiskas, darbības (bezdarbības) izdarīšanu. Iestādei jāiegūst pierādījumi un jānostiprina tādā veidā, kas skaidri un nepārprotami uzrāda personas darbību (bezdarbību), kas veido notikumu (pārkāpuma objektīvo pusi).

Atbilstoši Latvijas APK 243.pantam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir fakti, uz kuru pamata tiek konstatēti lietas apstākļi. Fakti tiek konstatēti gan ar pie administratīvās atbildības saucamās personas paskaidrojumiem, gan liecinieku liecībām, gan tehniskajiem līdzekļiem. Likumdevējs nav noteicis, ka kādam no faktu konstatēšanas līdzekļiem ir priekšrocība attiecībā pret citu līdzekli (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 12.maija sprieduma lietā Nr.A42444905 (143/AA43-0234-08/10) 16.punktu).

Apstrīdētais Protokols PC 187385 un lēmums PC 187385 ir pamatots ar Ceļu satiksmes noteikumu 101.1.apakšpunktu un Latvijas APK 149.^{8}panta piecpadsmito daļu.

Tātad, lai transportlīdzekļa vadītāju sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas APK 149.^{8}panta piecpadsmito daļu, nepieciešams konstatēt, ka personas vadītā automašīna pārsniegusi pieļaujamo braukšanas ātrumu vismaz par 41 km/h. Turklāt no šīs tiesību normas arī izriet, ka persona ir saucama pie administratīvās atbildības gan tad, ja pārkāpums izdarīts aiz neuzmanības, gan tad, ja tas izdarīts apzināti - ar nodomu.

Pārkāpuma objektīvo un subjektīvo pazīmju kopumu konstatē, izvērtējot lietā esošos pierādījumus.

Pārvalde lietā, bez /pers. A/ sūdzības konstatē šādus pierādījumus: Administratīvā pārkāpuma protokolu PC 187385; Lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā PC 187385; ātruma mērīšanas iekārtas Genesis II Select ™ Nr. G2S 18645 atkārtotās verificēšanas sertifikātu Nr. E0497V15 (derīguma termiņš 2016.gada 13.septembris), policijas darbinieku /pers. J/ un /pers. T/ ziņojumi, videoieraksts, IeM IC izdrukas.

Sūdzības izskatīšanas gaitā detalizēti tika pārbaudīti administratīvās lietas materiāli, izvērtēti kārtībnieka /pers. J/ un /pers. T/ dienesta ziņojumi par pārkāpuma fiksēšanas apstākļiem, kā arī izvērtēti /pers. A/ minētie argumenti.

Lai konstatētu, vai Iesniedzējs pamatoti sodīts par Latvijas APK 149.^{8}panta piecpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, jānoskaidro, vai Iesniedzēja vadītās automašīnas braukšanas ātrums tika noteikts atbilstoši spēkā esošajam tiesiskajam regulējumam.

Transportlīdzekļa ātruma kontroles kārtību reglamentē Ceļu satiksmes likuma 43.[4] pants, kas nosaka, ka noteiktā braukšanas ātruma ievērošanu Valsts policija kontrolē ar šim nolūkam paredzētām mērierīcēm. Savukārt prasības mērierīcēm nosaka likums "Par mērījumu vienotību Ministru kabineta 2007. gada 9. janvāra noteikumi Nr. 40 "Par valsts metroloģiskajai kontrolei pakļauto mērīšanas līdzekļu sarakstu" un Ministru kabineta 2006. gada 5. decembra noteikumi Nr. 981 "Noteikumi par mērīšanas līdzekļu verificēšanu, verificēšanas sertifikātiem verificēšanas atzīmēm" (turpmāk - MK noteikumi Nr. 981). No minētajiem normatīvajiem aktiem secināms, ka ātruma mērījuma rezultāts ir leģitīms, ja šo mērījumu veic Valsts policijas amatpersona ar ātruma kontroles ierīci, kas atbilst mērierīcēm noteiktām prasībām. Tikai šādiem nosacījumiem atbilstošs ātruma mērījums atzīstams par pieļaujamu braukšanas ir pierādīšanas līdzekli.

No lietas materiāliem izriet, ka ātrums mērīts ar mērīšanas līdzekli Genesis II Select G2S 18645. Iesnieguma izskatīšanas laikā no VP Zemgales RP KPB Patruļpolicijas nodaļai pieprasīts minētās mērierīces atkārtotās verificēšanas sertifikāts, kura kopija ir pievienota (atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr. E0497V15), derīguma termiņš 2016.gada 13.septembrim. Ievērojot minēto, ar mērierīci Genesis II Select ™ Nr. G2S 18645 fiksētais iesniedzēja vadītās automašīnas ātrums ir uzskatāms par pieļaujamu pierādījumu lietā, jo tas ir sertificēts normatīvajos aktos paredzētajā kārtībā un atbilst MK noteikumu Nr. 981 prasībām. Līdz ar ko minētās mērierīces mērījums ar darbam derīgu mērierīci ir tiesiski iegūts pierādījums lietā un nav pamata apšaubīt minētās mērierīces mērījumu precizitāti.

Konkrētajā gadījumā, Pārvalde secina, ka Iesniedzējam, pēc pārkāpuma izdarīšanas, viņam neaizbraucot no pārkāpuma izdarīšanas vietas, tika sastādīts protokols, kuru viņam uzrādīja viņš ir parakstījis, protokolā pretenzijas un iebildumus nav norādījis - tai skaitā nav norādījis, ka nav izskaidrotas tiesības. Atsevišķu rakstisku paskaidrojumu nav sniedzis.

Pārvaldes ieskatā, ja personai tiek inkriminēts pārkāpums, iebildumu vai apstākļu paskaidrojuma norādīšana administratīvā pārkāpuma protokolā ir loģiska un saprotama personas reakcija, turklāt lietas materiālos nav pierādījumu, kas norādītu uz to, ka Iesniedzējam bijuši kādi šķēršļi, lai pēc protokola noformēšanas viņš norādītu uz faktiskajiem apstākļiem, ierakstot tos protokolā vai rakstveida paskaidrojumā. Konkrētajā gadījumā Pārvaldes ieskatā Iesniedzējam bija iespējams paskaidrojumu sniegt arī ierodoties pie vecākā inspektora rakstot uz vietas vai iesniedzot jau iepriekš sagatavotu paskaidrojumu. Kā norādījusi Latvijas Republikas Administratīvā apgabaltiesa savā 2009.gada 15.decembra spriedumā Nr.A42499107), ja persona patiešām nav vainīga, tad tā ir ieinteresēta uzreiz tūlīt pēc pārkāpuma sniegt patieso lietas apstākļu izklāstu sīkā paskaidrojumā. Sniegt paskaidrojumus ir pārkāpēja tiesības, ja viņa tās neizmanto, tad vēlāk vairs nevar atsaukties uz saviem pirmajiem paskaidrojumiem. Vislielākā ticamība ir dodama tieši pirmajiem paskaidrojumiem, kad personai vēl nav bijis laika izdomāt sev izdevīgāku versiju.

Protokola sadaļā par "protokola eksemplāru saņemšanu" /pers. A/ ir parakstījies protokola eksemplāru saņēmis. Iesniedzējam tika izsniegts protokola eksemplārs un viņš iepazinās ar tā saturu. Apturētā transportlīdzekļa vadītājam tika izskaidrots, ka pārkāpts atļautais braukšanas ātrums, tika uzrādīts video. Uz Iesniedzējam izsniegtā Administratīvā pārkāpuma protokola eksemplāra otras puses ir norādīts arī Latvijas APK 260.pants. Pārvalde arī norāda, Latvijas APK ir publiski pieejam likums, līdz ar ko sūdzības Iesniedzējs varēja ar šīm normām iepazīties. Ceļu satiksmes dalībniekam - jebkurai personai, kas atrodas uz ceļa vai tieši piedalās ceļu satiksmē, ir tiesības zināt savas tiesības, taču šai personai ir pienākums arī pašai interesēties par savām tiesībām un pienākumiem. Oficiālo publikāciju un tiesiskās informācijas likuma 2.pants noteic, ka oficiālā publikācija ir publiski ticama un saistoša, neviens nevar aizbildināties ar oficiālajā izdevumā publicēto tiesību aktu vai oficiālo paziņojumu nezināšanu. Vadītājam tika paskaidrots, ka uz protokola izskatīšanu un lēmuma pieņemšanu jāierodas Tukuma iecirknī pie vecākā inspektors (priekšnieka). Sūdzības iesniedzējs ir izmantojis savas tiesības uz lēmuma apstrīdēšanu (lēmumā ir norādīta pārsūdzēšanas iestāde), iesniedzot sūdzību VP Zemgales reģiona pārvaldei. Tādējādi, Pārvaldes ieskatā, nav aizskartas un pārkāptas personas tiesības, kas noteiktas Latvijas APK 260.pantā.

Iesniedzējs sūdzībā norādījis, ka 17.06.2016. inspektors Valsts amatpersona uzlicis sodu 200 euro un parādīja video, ka tur viss skaidri redzams, lai gan viņš nav tam piekritis un lūdzis, lai izsniedz video ierakstu, kā arī visu materiālu kopijas. Uz to viņš/valsts amatpersona/) atbildējis, ka ir jāraksta iesniegums Tukuma policijas priekšniekam, lai izsniegtu ierakstu un teicis, ka lietas materiāli neesot vajadzīgi, jo tur nekas priekš viņa (/pers. A/) noderīgs neesot.

Latvijas/pers. K/ 260.panta otrā daļā nosaka, ka personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir tiesības kā personiski, tā ar aizstāvja palīdzību (juridiskajai personai — ar pārstāvja starpniecību) iepazīties ar visiem lietas materiāliem, izdarīt no tiem izrakstus, norakstus un izgatavot kopijas, piedalīties lietas izskatīšanā, sniegt paskaidrojumus, izteikt lūgumus, kā arī pārsūdzēt lietā pieņemto lēmumu.

Pārvalde konstatē, ka Iesniedzējam izsniegts gan protokols, gan lēmums administratīvā pārkāpuma lietā, vairāk kārtīgi - gan uz ceļa, gan kabinetā uzrādīts video ieraksts, un Iesniedzējam tika pateikts, ka, lai saņemtu ierakstu jāraksta iesniegums. Saskaņā ar Valsts policijas Pavēli Nr. 3060 "Par ierobežotas informācijas sarakstu" 1.pielikuma 1.12.punktu administratīvā pārkāpuma lietas materiāli ir Ierobežotas pieejamības informācija. Pavēle arī paredz, ka ierobežotas pieejamības informācijas pieprasījumu iesniedz rakstveidā. Ierobežotas pieejamības informāciju izsniedz ar Valsts policijas priekšnieka, viņa vietnieka vai Valsts policijas teritoriālās pārvaldes priekšnieka atļauju. Ņemot vērā iepriekš minēto, /valsts amatpersona/arī norādīja, ka uzrakstot iesniegumu tiks izsniegti lietas materiāli. Tādējādi, pēc rakstiska iesnieguma iesniegšanas, būtu tikusi nodrošināta iespēja saņemt administratīvā pārkāpuma lietas materiālu kopijas (iesniegumu uzrakstot kaut vai tūlīt uz vietas).

Sūdzībā norādīts, ka policijas darbinieki izteicās, ka auto esot kaut kāds pīkstulis, kas esot brīdinājis par policiju un radaru. Lai gan auto tāda ierīce nav bijusi, jo policijas darbinieki to varēja viegli pārbaudīt, bet to nedarīja. Uzskata to par nepamatotu apvainojumu.

Pārvalde administratīvā pārkāpuma lietā nekonstatē nekādas norādes (objektīvi pārbaudāmas) par to, ka šāds "izteikums" ir bijis izteikts.

Sūdzībā norādīts, ka policijas darbinieki uzrādījuši video ierakstu, kurā Iesniedzējs neko nav saskatījis, mirklī, kad tika fiksēts pārkāpums. Viņš tur nav atpazinis ne savas auto mašīnas mārku, ne numura zīmi, ne sevi pie stūres. Tāpēc uzskata, ka ir notikusi kļūda, jo kad policijas darbinieki viņu apturējuši, viņš braucis ar atļauto ātrumu, kurš video ir skaidri redzams.

Protokola sadaļā pārkāpuma būtība norādīts, ka 2016.gada 1.jūnijā pīkst. 12:06 Tukuma novadā, pa ceļu Jelgava-Tukums 26 km, Tukuma virzienā, vadītājs /pers. A/ vadīja transportlīdzekli /TL marka/, reģistrācijas numurs /TL numurs/ ar fiksēto braukšanas ātrumu 137 km/h pie maksimāli atļautā 90 km/h. Fiksēts ar videoradaru Genesis II Select ™ Nr. G2S 18645, iespējamā kļūdai 3%. Ātrums pārsniegts par 42 km/h.

Kārtībnieks /pers. J/ dienesta ziņojuma norāda, ka "...2016. gada 1 .jūnijā no plkst. 08:00 līdz plkst. 20:00 veicu dienesta pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru/pers. T/. Tika veikta satiksmes drošības kontrole apkaļpojamā teritorijā, saskaņā ar dislokācijas plānu, ar dienesta transportlīdzekli/TL marka/, valsts reģistrācijas numurs /TL numurs/. Ātruma kontrole tika veikta uz autoceļa Jelgava -Tukums. Ceļš bija labi pārredzams, satiksme nebija intensīva un laika apstākļi labi. Ap pīkst. 12:06 tika ievērots, ka pa ceļu Jelgava -Tukums, 26. km., Tukuma virzienā pārvietojās transportlīdzeklis, kuram tika fiksēts braukšanas ātrums 137 km/h, pie atļautā braukšanas ātruma 90 km/h. Ātrums tika fiksēts ar videoradaru "Genesis II Select TM " Nr. G2S 18645. Konkrētajā gadījumā kļūdīties nebija iespējams, jo nekādu šķēršļu, kas traucētu radara rādījumu nebija un ātrums tika fiksēts vienīgajam tobrīd pretī braucošajam transportlīdzeklim. Transportlīdzeklis /TL marka/ar reģistrācijas numuru /TL numurs/ tika apturēts. Piegāju pie vadītāja un izskaidroju pārkāpumu -atļautā braukšanas ātruma pārkāpšana 137 km/h. Vadītājs tika informēts, ka ir videoieraksts par pārkāpuma faktu. Video ieraksts vadītājam arī tika uzrādīts. Pie dokumenta pārbaudes tika konstatēts, ka transportlīdzekli vada /pers. A/. Par pārkāpumu sastādīju administratīvā pārkāpuma protokolu PC 187385. Ar protokolu iepazīstināju vadītāju, izskaidrojot arī tiesības. Protokolā tika norādīts, ka lēmuma pieņemšanai ir jāvēršas Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirknī, kas tika izskaidrots arī mutiski. Protokolu vadītājs parakstīja, nekādus iebildumus protokolā nenorādīja un es izsniedzu viņam ?rotokola eksemplāru".

Arī jaunākais inspektors/pers. T/ziņojumā norāda analoģiskus lietas faktiskos apstākļus, kas attiecas uz transportlīdzekļa /TL marka/ ar reģistrācijas numuru /TL numurs/ ātruma mērījuma ar radaru un tās apturēšanu.

Ar radara rādījumu (radara iekārta iebūvēta) var iepazīties pieejot pie dienesta transportlīdzekļa, kur arī videoierakstā ir redzams pārsniegtais ātrums. Policijas darbinieki saskaņā ar Valsts policijas 2010.gada 22.februāra noteikumu Nr.5 „Dienesta pienākumu izpildes organizācija un kontrole sabiedriskās kārtības nodrošināšanas un satiksmes uzraudzības jomā" 107.punktu. Norīkojumam ir pienākums uzrādīt transporta līdzekļa vadītājam (ja to lūdz ar videosistēmu veikto video ierakstu, izņemot, ja uzrādīt ierakstu nav iespējams, par to izdarot attiecīgu atzīmi administratīvā pārkāpuma protokolā.

Sūdzībā norādīts, ka radara video ieraksts nebija pievienots pie administratīvās lietas materiāliem Nr. PC 187385, to nevar izmantot kā pierādījumu. Izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, Pārvalde konstatē, ka Iesniedzējs sūdzībā norādījis, ka policijas darbinieki rādījuši video ierakstu, policijas darbinieku dienesta ziņojumos arī norādīts, ka ieraksts uzrādīts. Tādējādi jau tūlīt pēc pārkāpuma aizdarīšanas, tika uzrādīts video ieraksts. Videoieraksts glabājas dienesta transportlīdzekļa video radara ieraksta sistēmā, no kuras nepieciešamības gadījumā pievienojams administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem.

Pārvalde, pārbaudot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, no VP Zemgales RP KPB Patruļpolicijas nodaļas pieprasīja videoierakstu par pārkāpumu (pievienots administratīviā pārkāpuma lietas materiāliem).

Veicot videoieraksta pārbaudi, kas uzņemts 2016.gada 1.jūnijā no plkst. 12:05:50 līdz plkst. 12:07:24 ar dienesta transportlīdzekli /TL marka/, reģistrācijas numurs /TL numurs/. I konstatēts, ka ar dienesta transportlīdzeklī uzstādīto stacionāro uzstādīto mērierīci Genesis 1 Select™ Nr.G2S 18645 braucošo transportlīdzekļu braukšanas ātruma kontrole tiek veikta uz ceļa Jelgava-Tukums, transportlīdzekļiem, kuri pārvietojas Tukuma virzienā. Transportlīdzekļa braukšanas ātruma kontrole tiek veikta no kustībā esoša dienesta transportlīdzekļa. Videoieraksta kreisajā apakšējā stūrī redzams uzraksts "PRIEKŠA", kas nozīmē, ka ieslēgta priekšējā video kamera. Kreisajā augšējā stūrī redzams fiksētais ātrums. Labajā apakšējā stūrī redzams datums 01.06.2016. un laiks. Ir diennakts gaišais laiks, bez nokrišņiem. Ceļš labi pārskatāms Videoierakstā redzami pretī (dienesta transportlīdzeklim) viens aiz otra braucošie transportlīdzekļi. Satiksme nav intensīva. Videoierakstā redzams, ka tuvojas divi transportlīdzekļi, plkst. 12:06:11 pirmajam transportlīdzeklim ātruma rādījums kreisajā augšējā stūrī ir 76km/st, 77km/st, pēc tam 78 km/st km/st. Plkst. 12:06:55 otrajam transportlīdzeklim 80 km/st. Redzams, ka aiz šī transportlīdzekļa vairāk tuvu braucošu transportlīdzekļu nav. Pēc tam plkst 12:26:20 ātruma rādījums 0. Plkst. 12:06:29 redzams, ka tālumā parādās transportlīdzekļa gaismas un plkst. 12:06:31 transportlīdzeklim, kurš brauc pretī tiek fiksēts ātrums 137 km/h. No videoieraksta arī redzams, ka tas ir vienīgais policijas transportlīdzeklim pretī braucošais transportlīdzeklis. Plkst. 12:06:43 redzams, ka policijas transportlīdzeklis nogriežas uz ceļa nomales un apstājas. Pīkst. 10:27:52 videoieraksta beigas.

Pārvalde no videoieraksta konstatē, ka videoierakstā fiksētā pārkāpuma laiks sakrīt ar Protokolā - lēmumā

norādīto pārkāpuma izdarīšanas laiku. Konstatē, ka ceļa posms policistiem bija labi pārskatāms, šķēršļi vai citi transportlīdzekļi, kuri varētu traucēt ātruma mērījumam nav bijuši. Tāpat video ierakstā skaidri redzams, ka ātruma mērījums 137 km/h uzrādās līdz ar transportlīdzekļa parādīšanos. Videoierakstā nevar konkrēti saskatīt transportlīdzekļa mārku un valsts reģistrācijas numuru bet redzams, ka tas ir apvidus auto (Iesniedzējs pārvietojās ar transportlīdzekli /TL marka/). Videoierakstā ir redzams fiksētais ātrums, laiks un datums, kurā tika veikta ātruma fiksācija, kā arī tas, ka transportlīdzeklis, ir vienīgais kurš tobrīd pārvietojas pretī dienesta transportlīdzeklim. Pārkāpums notika diennakts gaišajā laikā, labi laika apstākļi - bez nokrišņiem, un pie šādiem apstākļiem, Pārvaldes ieskatā nav šaubas, ka konkrētajā gadījumā policijas darbiniekam nebija grūti precīzi identificēt to vienīgo transportlīdzekli, kas konkrētajā laikā un vietā pārkāpa atļauto braukšanas ātrumu. Pārvaldes ieskatā, no protokola, ziņojuma un videoieraksta, secināms, ka protokolā - lēmumā norādītajā laikā un vietā, pa ceļu pārvietojas viens transportlīdzeklis un Pārvaldei nerodas nekādas šaubas, ka tas ir Iesniedzēja transportlīdzeklis. Tas, ka pēc tam transportlīdzeklim pietuvojoties tika fiksēts arī cits ātrums Pārvaldes ieskatā ir loģiski, jo ievērojot pretim braucošo dienesta transportlīdzekli vadītāji samazina braukšanas ātrumu. Pārvalde secina, ka atbilstoši Valsts policijas 2010.gada 22.februāra noteikumu Nr.5 „Dienesta pienākumu izpildes organizācija un kontrole sabiedriskās kārtības nodrošināšanas un satiksmes uzraudzības jomā", 102.punktam policijas darbinieks ir uzrādījis radara mērījumu. Kā arī saskaņā ar 107.punktu uzrādījis arī ar videosistēmu veikto video ierakstu.

Lai gan policijas darbinieku liecības (arī paskaidrojumi un dienesta ziņojumi) nav pašas par sevi uzskatāmas par absolūti ticamām un neapstrīdamām, Iestādes ieskatā policijas darbinieku paskaidrotajam par notikumiem, kas risinājušies tiem, pildot savus dienesta pienākumus, ir piešķirama augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra sprieduma lietā AA 13-05/5 17.1.punktu, 2005.gada 9.decembra sprieduma lietā 666-05/5 15.1.punktu, 2008.gada 18.februāra spriedums lietā Nr. 143/AA43-0201-08/10 5.3. punkts). Pārvaldei nav pamata apšaubīt policijas darbinieka sniegto lietas apstākļu izklāstu un mērījumu, jo nav iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāpēc lai policijas darbinieks konkrētajā gadījumā norādītu nepareizu ātrumu transportlīdzeklim. Nav konstatēti arī apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieka objektivitāti. Izskatāmajā gadījumā radara mērījums tika fiksēts gan Protokolā - lēmumā, gan videoierakstā, kā arī /pers. J/ un /pers. T/ ziņojumos. Konkrētajā gadījumā lietā nav saskatāms neviens apstāklis vai iemesls, kas norādītu uz to, ka policijas darbinieks, sniedzot ziņas dienesta ziņojumā, būtu kļūdījies vai apzināti sniedzis nepatiesas ziņas, jo policijas darbinieka teikto apstiprina arī video ieraksts. Līdz ar to, Pārvalde uzskata, ka nav pamata apšaubīt kārtībnieka /pers. J/ un jaunākā inspektora/pers.T/ sniegto ziņu patiesumu par faktiskiem lietas apstākļiem. Pārvalde lietā nekonstatē apstākļus, kuru dēļ policijas inspektora ziņojumā norādītais būtu apšaubāms vai nebūtu ticams.

Saskaņā ar Latvijas APK 243. panta otro daļu Iestādē pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma lietvedībā ir institūcijai (amatpersonai), kura sauc personu pie administratīvās atbildības, bet tiesā — iestādei.

Pārvalde norāda, ka atbilstoši Latvijas APK 243.pantam vērtē visus lietā esošos pierādījumus kopumā, proti, administratīvā pārkāpuma protokolu - lēmumu, Iesniedzēja paskaidrojumus, policijas inspektoru dienesta ziņojumus, mērierīces rādījumu un verificēšanas sertifikātu, kā arī videoierakstu u.c.

Izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus Pārvalde konstatē, ka:

Administratīvā pārkāpuma protokolā PC 187385 un Lēmumā administratīvā pārkāpuma lietā PC 187385 ir norādīts, ka transportlīdzeklim tika fiksēts braukšanas ātrums 137 km/h. Protokolā PC 187385 kārtībnieks /pers. J/ no fiksētā braukšanas ātruma ir atrēķinājis pieļaujamo radara kļūdu (radara pieļaujamā kļūda ± 3 %) un konstatējis, ka sūdzības Iesniedzēja braukšanas ātrums pārsniedzis par 42 km/h.

Administratīvā pārkāpuma protokolā PC 187385 un Lēmumā administratīvā pārkāpuma lietā PC 187385 norādīto apliecina policijas inspektoru /pers.J/ un /pers. T/ dienesta ziņojums.

Ātrums tika fiksēts ar šim nolūkam paredzēto braukšanas ātruma kontroles mērierīci Genesis II Select™ Nr.G2S 18645, kas arī fiksēts Administratīvā pārkāpuma protokolā PC 187385 un Lēmumā administratīvā pārkāpuma lietā PC 187385.

Lietas materiāliem pievienots braukšanas ātruma kontroles mērierīces G2S 18645 atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr. E0497 VI5 (derīguma termiņš 2016.gada 13.septembris, kas arī fiksēts Administratīvā pārkāpuma protokolā PC 187385 un Lēmumā administratīvi pārkāpuma lietā PC 187385.

Lietas materiāliem pievienots Genesis II Select™ Nr.G2S 18645 videoiekārtā ierakstīts video ieraksts.

Pārvalde secina, ka ar konkrētajā lietā esošiem pierādījumiem - Administratīvā pārkāpumi protokolu PC 187385, kas sastādīts pamatojoties uz mērierīces Genesis II Select ™ Nr. G2S 18645, mērījuma pamata, mērierīces verifikācijas sertifikāta kopiju, policijas darbinieku /pers. J/ un /pers. T/ dienesta ziņojumiem, un videoieraksta - var konstatēt Iesniedzēja vainu CSN 101.1.apakšpunkta prasību pārkāpumā. Līdz ar to Iesniedzējs ir izdarījis administratīvo pārkāpumu, par ko paredzēta administratīvā atbildība Latvijas APK 149.^{8}panita piecpadsmitajā daļā, proti, Iesniedzējs 2016.gada 1.jūnijā plkst. 12:06 Tukuma novadā, pa ceļa Jelgava-Tukums 26 km, Tukuma virzienā, vadīja transportlīdzekli /TL marka/, reģistrāciju numurs /TL numurs/ ar fiksēto braukšanas ātrumu 137 km/h pie maksimāli atļautā 90 km/h. Fiksēts u videoradaru Genesis II Select ™Nr. G2S 18645, iespējamā kļūdai 3%. Ātrums pārsniegts par 64 km/h.

Administratīvā soda mērķis, saskaņā ar Latvijas APK 22. pantu, ir audzināt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiesību pārkāpējs un citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Vispārīgie noteikumi soda uzlikšanai par administratīvo pārkāpumu ir noteikti Latviju APK 32. pantā. Saskaņā

ar šā panta pirmo daļu, sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingri, saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīviem pārkāpumiem. Latvijas APK 31.panta otrā daļa nosaka, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Ceļu satiksme ir joma ar paaugstinātu bīstamību visiem ceļu satiksmes dalībniekiem, kur ievērot noteikumus bez jebkādām atkāpēm ir īpaši svarīgi, un uz ko norādīts Ceļu satiksme likuma 19. pantā. Pārvaldes ieskatā, ātruma pārkāpums, nekādi nav atzīstams par maznozīmīga Pārvalde norāda, ka pieļaujamā braukšanas ātruma neievērošana ir pārkāpums ar sevišķi augstu bīstamības pakāpi. Neievērojot atļauto braukšanas ātrumu, ikvienā gadījumā pastāv potenciāls apdraudējums gan pašam vadītājam, gan citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai. Pieļaujamā braukšanas ātruma pārsniegšana, līdzīgi kā transportlīdzekļa vadīšana alkohola reibumā vai citu apreibinošo vielu iespaidā, ir visbiežāk konstatētie iemesli, kuru dēļ notiek ceļu satiksmes negadījumi. Pārvaldes ieskatā, atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanas konstatēšana un vainīgo personu obligāta sodīšana ir nepieciešama, lai nodrošinātu kārtību ceļu satiksmē un vienveidīgu tiesību normu piemērošanu lietās, kurās personām tiek noteikta administratīvā atbildība par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu. Pastāvot tiesiskajam regulējumam, kas uzliek par pienākumu sodīt visas personas, kas ir pārkāpušas atļauto braukšanas ātrumu, likumdevējs ir panācis vienlīdzīgu attieksmi pret visām personām un taisnīguma ievērošanu, piemērojot administratīvos sodus. Konkrētajā gadījumā Iesniedzējs par vairāk kā 40 km pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu. Savukārt braukšanas ātruma ierobežojuma mērķis ir nodrošināt ceļu satiksmes dalībnieku drošību.

Konstatējot administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē, pārkāpējam tiek piemērots administratīvais sods, kāds paredzēts Latvijas APK normas sankcijas ietvaros. Atbilstos Latvijas APK 149.^{8}panta piecpadsmitajai daļai Par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 41 kilometra stundā līdz 50 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem. kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas, —uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no simt sešdesmit līdz divsimt divdesmit euro.

Konstatējot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa Latvijas APK 149.^{8} panta piecpadsmitajā daļā paredzēto pārkāpumu, amatpersonai ir rīcības brīvība noteikt naudas soda apmēru, proti, iestāde pieņem lēmumu, ievērojot piemērojamā tiesību normā noteiktos ietvarus, un šajos ietvaros, veicot lietderības apsvērumus, nosaka konkrētu soda apmēru.

Pārvalde, izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus konstatē, ka konkrētajā gadījumā vecākais inspektors J.Punkstiņš administratīvo sodu uzlicis Latvijas APK 149.8 panta piecpadsmitās daļas sankcijas ietvaros, piemērojot panta sankcijā noteikto naudas sodu - divsimt euro apmērā.

Pieņemot lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, tika izvērtēti atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi. Vecākais inspektors J.Punkstiņš vadītāja rīcībā atbildību mīkstinošus nav konstatējis, bet konstatējis Latvijas APK 34.panta pirmās daļas 2.punktā noteikto administratīvo atbildību pastiprinošu apstākli - ja gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta. No lietai pievienotās Iekšlietu Ministrijas Informācijas centra datiem izdrukas ir redzams, ka /pers. A/ iepriekš ir bijuši pārkāpumi ceļu satiksmē, tai skaitā par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu un iepriekš gada laikā ir divi spēkā esoši administratīvie sodi ceļu satiksmē, tai skaitā viens par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu.

Pārvalde konstatē, ka naudas soda apjoms piemērots virs panta sankcijā paredzētā minimālā apmēra, bet nesasniedzot maksimālo apmēru, jo Iesniedzēja rīcībā saskatīts administratīvo atbildību pastiprinošs apstāklis un nav konstatēti administratīvo atbildību mīkstinoši apstākļi.

Pārvalde identificē divus leģitīmus mērķus, kāpēc būtu jāpiemēro konkrēts sods. Pirmkārt, mērķis, kas vērsts tieši uz pārkāpējas personību - lai audzinātu to likuma ievērošanas garā un atturētu viņu no tādām pat darbībām arī nākotnē, otrkārt, valsts un sabiedrības intereses, kas prasa no personas likumu ievērošanu vienlīdzīgi no visām personām. Pārvaldes ieskatā /pers. A/ saukšana pie administratīvās atbildības ir lietderīga nolūkā turpmāk vērst viņa uzmanību uz atbildīgāku attieksmi ceļu satiksmes noteikumu ievērošanā.

Pēc iekšējas pārliecības, kas pamatota uz vispusīgu, pilnīgu un objektīvu visu lietas apstākļu izpēti to kopumā, novērtējot administratīvās pārkāpuma lietā esošos pierādījumus, saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu, izvērtējot izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi un ņemot vērā, ka Iesniedzējs iepriekš, gada laikā, ir sodīts par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu, Pārvalde secina, ka administratīvajā pārkāpuma lietā pieņemtais lēmums Nr. PC 187385, saucot Iesniedzēju pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.^{8} panta piecpadsmitās daļas, ir pieņemts likumīgi un pamatoti, un piemērotais sods divsimt euro apmērā, ir samērīgs ar izdarīto pārkāpumu pie atbilstošiem faktiskajiem apstākļiem.

Pamatojoties uz iepriekš minēto un saskaņā ar Latvijas APK 287.panta pirmās daļas 3. punktu, Pārvalde nolēma Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas vecākā inspektora Valsts amatpersona 2016.gada 17.jūnija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. PC 187385 atstāt spēkā negrozītu, bet /pers. A/ iesniegumu noraidīt.

/pers. A/ tiesas sēdē savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā neatzina, paskaidroja, ka 2016.gada jūnijā, protokolā norādītajā datumā, patiešām ir braucis pa šoseju Jelgava- Tukums ar automašīnu /TL marka/. Taču braucis ar atļauto braukšanas ātrumu, kas ir 90 km/h. Viņam pretim braukusi policijas automašīna, norādīja, ka vadītājam jāapstājas malā. Policisti teikuši, ka /pers. A/ ir pārsniedzis ātrumu, viņi piedāvāja noskatīties video. Šajā ierakstā nekas nebija saskatāms. Brīdī, kad pārsniegtas ātrums bija fiksēts, /pers. A/ auto ierakstā vēl nebija redzams. /pers. A/ tika uzaicināts uz pārvaldi. Man pārvaldē nepaskaidroja, ka varu sniegt kādus paskaidrojumus, iebilst. Notikuma brīdī arī pirms /pers. A/

braukušas pa šoseju kādas automašīnas, uzskata, ka radarā bija kļūda, nofiksēts tika nevis viņa, bet kādas pirms vai aiz viņa braucošas automašīnas ātrums, vai kāds cits kustīgs priekšmets vai dzīva būtne, piemēram, meža dzīvnieks, kas skrējis ar tādu ātrumu. Nedomā, ka policistiem apzināti būtu iemesls viņu apmelot vai kā atriebties, uzskata, ka notikušais ir tehniska kļūda par kuru tiek vainots /pers. A/.

Iestādes VP ZRP Kārtības policijas biroja Sūdzību izskatīšanas grupas inspektore /pers. N/ tiesas sēdē paskaidroja, ka pilnībā apstiprina un pieturas faktiem un pamatojumam, kas norādīts iestādes 2016.gada 29.jūlija lēmumā. Papildus var atkārtot, ka nevar būt nekādas kļūdas, jo /pers. A/ mašīna ir vienīgā, kas tajā brīdī brauc pa šoseju, neviena nav nedz priekšā, nedz aizmugurē. Pēc tam fiksētais ātrums 88 km/h droši vien bija tādēļ, ka pārkāpējs pamanīja policijas ekipāžu un strauji samazināja ātrumu uz atļauto. Radaram uz pārkāpuma fiksēšanas brīdi bija verifikācijas sertifikāts, attiecīgi kļūda mērījumos nevarēja rasties.

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējot administratīvās lietas materiālus, atzīst, ka sūdzība ir nepamatota un noraidāma turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

Administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā. Proti, lai personu sauktu pie administratīvās atbildības, jākonstatē LAPK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums – administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse (sk. Senāta 2006.gada 22.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-571/2006 8.punktu).

Latvijas APK 289.^{6}panta septītā daļa nosaka, ka izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Latvijas APK 7.pants nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktajā kārtībā, un lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

Tiesa secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktajā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

Latvijas APK 243.pants nosaka, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Latvijas APK 243.^{1}pants nosaka sekojošus pierādīšanas līdzekļus: pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

LAPK 244.pants nosaka - institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Konkrētajā lietā par pierādīšanas līdzekļiem kalpo: /pers. A/ sūdzība; VP ZRP Tukuma iecirkņa priekšnieka /pers. E/ 2016.gada 29.jūlija lēmums Nr. 2827-P (lietas 8.-12.lapas); /pers. A/ 2016.gada 30.jūnija sūdzība (lietas 16.-17.lapas); Administratīvā pārkāpuma lēmums Nr.PC187385 par /pers. A/ sodīšanu (lietas 18.lapa); Administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PC187385 (lietas 19.lapa); Atkārtotās verificēšanas sertifikāts Nr. E0497V15 (lietas 21.lapas), kas apliecina, ka radars autotransporta līdzekļu ātruma kontrolei Genesis II Select Nr. G2S 18645 verificēšanas sertifikāts derīgs līdz 2016.gada 13.septembrim; VP Zemgales RP KPB Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas jaunākā inspektora /pers.T/ ziņojums un analoģisks VP Zemgales RP KPB Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas kārtībnieka /pers. J/ ziņojums, par to, ka 2016.gada 1.jūnijā no plkst. 08:00 līdz 12:00 veicis dienesta pienākumus. Tika veikta satiksmes drošības kontrole apkalpojamā teritorijā, saskaņā ar dislokācijas plānu. Ap plkst. 12:06 tika ievērots, ka pa ceļu Jelgava- Tukums 26km., Tukuma virzienā, pārvietojas transportlīdzeklis, kura ātrus tika fiksēts ar video ierakstu "Genesis II Select ^{tm}" Nr. G2S 18645. Kļūdīties nebija iespējams, jo satiksme nebija intensīva, nekādu šķēršļu, kas traucētu radara darbību nebija, laikapstākļi bija labi. Ātrums tika fiksēts vienīgajam tobrīd pretim braucošajam transportlīdzeklim /TL marka/, ar reģistrācijas numuru /TL numurs/, kas tika apturēts. Pārbaudot dokumentus tika konstatēts, ka transportlīdzekli vada /pers. A/. Video ieraksts tika uzrādīts, tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols (lietas 22.-23.lapas); izdruka no Ceļu satiksmes drošības direkcijas interneta vietnes attiecībā par /pers. A/ transportlīdzekļa vadīšanas apliecību, stāžu, kategorijām, pārkāpumu uzskaites punktiem un naudas sodiem (lietas 24.-26., 31.lapas), izdruka no Informācijas centra Sodu reģistra par /pers. A/ administratīvajiem pārkāpumiem (lietas 28.-30., 33.lapas); VP ZRP Tukuma iecirkņa priekšnieka /pers. E/ informatīva vēstule /pers.C/ par viņa tiesībām administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas procesā (lietas 32.lapa).

Savukārt Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var

norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējusi VP Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa priekšnieka /pers. E/ 2016.gada 29.jūlija lēmumā Nr. 2827-P (lietas 8.-12.lapas) norādīto motivāciju un pierādījumu analīzi, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums – konstatētie fakti un izdarītie secinājumi par konstatēto pārkāpuma faktu, tā kvalifikāciju un personas vainu ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to tiesa šajā daļā pievienojas Iestādes motivācijai.

Iestāde pamatoti Lēmumā atzina, ka saskaņā ar Latvijas APK 243.panta ceturto daļu, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Tiesā nav iesniegti pierādījumi, kas ļautu apšaubīt administratīvā pārkāpuma protokolā- lēmumā fiksēto, gluži pretēji, visi administratīvajā lietā apkopotie pierādījumi savā kopībā viens otru papildina un pastiprina.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 4.punktu ceļu satiksmes dalībnieku pienākums ir pildīt šo noteikumu prasības, norādījumus, kurus devuši policijas darbinieki un citas personas, kuras pilnvarotas regulēt ceļu satiksmi, kā arī prasības, kas noteiktas ar luksoforu signāliem, ceļa zīmēm un ceļa apzīmējumiem.

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 1.28.apakšpunktā noteiktajam transportlīdzekļa vadītājs ir fiziskā persona, kas vada transportlīdzekli, tai skaitā vadīšanas iemaņu pārbaudes laikā, kura notiek normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, vai apmāca vadīt transportlīdzekli personu, kurai nav atbilstošas kategorijas transportlīdzekļa vadīšanas tiesību. Šis jēdziens uz personu, kura ir vadījusi transportlīdzekli, attiecas līdz tam brīdim, kad šo transportlīdzekli sāk vadīt cita persona.

CSN 101.1.punkts nosaka, ka ārpus apdzīvotām vietām transportlīdzekļu braukšanas ātrums nedrīkst pārsniegt motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5t, un autobusiem- 90km/h.

Administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas laikā tika noskatīts un izvērtēts lietas materiāliem pievienotais, ar dienesta automašīnas videosistēmu veiktais videoieraksts, kurā ir redzams, ka tas uzņemts 2016.gada 1.jūnijā no plkst. 12:05:50 līdz plkst. 12:07:24 ar dienesta transportlīdzekli / TL marka/, reģistrācijas numurs /TL numurs/. I konstatēts, ka ar dienesta transportlīdzeklī uzstādīto stacionāro uzstādīto mērierīci Genesis 1 Select™ Nr.G2S 18645 braucošo transportlīdzekļu braukšanas ātruma kontrole tiek veikta uz ceļa Jelgava-Tukums, transportlīdzekļiem, kuri pārvietojas Tukuma virzienā. Transportlīdzekļa braukšanas ātruma kontrole tiek veikta no kustībā esoša dienesta transportlīdzekļa. Videoieraksta kreisajā apakšējā stūrī redzams uzraksts "PRIEKŠA", kas nozīmē, ka ieslēgta priekšējā video kamera. Kreisajā augšējā stūrī redzams fiksētais ātrums. Labajā apakšējā stūrī redzams datums 01.06.2016. un laiks. Ir diennakts gaišais laiks, bez nokrišņiem. Ceļš labi pārskatāms Videoierakstā redzami pretī (dienesta transportlīdzeklim) viens aiz otra braucošie transportlīdzekļi. Satiksme nav intensīva. Videoierakstā redzams, ka tuvojas divi transportlīdzekļi, plkst. 12:06:11 pirmajam transportlīdzeklim ātruma rādījums kreisajā augšējā stūrī ir 76km/st, 77km/st, pēc tam 78 km/st km/st. Plkst. 12:06:55 otrajam transportlīdzeklim 80 km/st. Redzams, ka aiz šī transportlīdzekļa vairāk tuvu braucošu transportlīdzekļu nav. Pēc tam plkst. 12:26:20 ātruma rādījums 0. Plkst. 12:06:29 redzams, ka tālumā parādās transportlīdzekļa gaismas un plkst. 12:06:31 transportlīdzeklim, kurš brauc pretī tiek fiksēts ātrums 137 km/h. No videoieraksta arī redzams, ka tas ir vienīgais policijas transportlīdzeklim pretī braucošais transportlīdzeklis. Plkst. 12:06:43 redzams, ka policijas transportlīdzeklis nogriežas uz ceļa nomales un apstājas. Pīkst. 10:27:52 videoieraksta beigas.

Lietā pastāv strīds par to, vai sūdzības iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{5} panta otrajā daļā paredzēto
administratīvo pārkāpumu.

Tiesa konstatē, ka uz lietas izskatīšanas brīdi tās rīcībā nav citu pierādījumu kā vien tie, kas jau ir bijuši iestādes rīcībā pieņemot 2016.gada 29.jūlija lēmumu Nr. 2827-P. Kā jau minēts, tiesa atzīst, ka iestāde, pieņemot lēmumu, jau ir pilnīgi un vispusīgi izvērtējusi, gan policijas inspektora /pers.T/ un /pers. J/ ziņojumā minēto, gan analizējusi video ierakstu no notikuma vietas, vērtējot tos kopsakarā ar sūdzības iesniedzēja /pers. A/ paskaidrojumiem. Tiesai, tāpat kā iestādei, nav pamata neticēt policijas darbinieku ziņojumā minētajiem faktiem, ko apstiprina videoierakstā redzamais. Nav pamata uzskatīt, ka policijas darbinieki, kas ir valsts amatpersonas, būtu personiski ieinteresēti lietas iznākumā. Lai konstatētu, ka policijas darbinieki ir snieguši nepatiesas liecības, ir nepieciešami pārliecinoši pierādījumi (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2005.gada 3.decembra spriedums lietā Nr.AA13-05/5, 2005.gada 9.decembra spriedums lietā Nr.666-05/5 un Augstākās tiesas Senāta 2008.gada 12.novembra rīcības sēdes lēmums lietā Nr.SKA-647/2008, 2007.gada 9.marta spriedums lietā Nr.SKA-61/2007). Tiesas rīcībā nav pierādījumu par policijas darbinieku personisku ieinteresētību.

Sakarā ar /pers. A/ sūdzībā un tiesas norādīto, ka viņam nav pieprasīti papildus paskaidrojumi par administratīvo pārkāpumu, attiecīgi viņam ir liegta iespēja rakstveidā vai mutvārdos izteikties par pārkāpuma būtību, tiesa konstatē, ka pārkāpējs jau pie administratīvā pārkāpuma protokola sastādīšanas 2016.gada 1.jūnijā iepazīstināts ar pie administratīvās atbildības saucamās personas tiesībām un pienākumiem, kas paredzētas Latvijas APK 260.pantā, viņam saprotamā valodā, ko apliecinājis ar savu parakstu. Tiesa konstatē, ka /pers. A/ ir vairāk kārt sastādīts protokols par administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, tai skaitā, ceļu satiksmē, tātad /pers. A/ paskaidrojums, ka viņš neko nav sapratis, neko nav zinājis, tādēļ nav izmantojis savas tiesības sniegt paskaidrojumus, neiztur kritiku.

Judikatūrā atzīts, ka vēlāk iesniegti paskaidrojumi rada lielākas šaubas par to ticamību nekā, ja tie sniegti uzreiz notikuma brīdī. Senāts pievienojas šādai atziņai, jo tā atbilst dzīvē gūtajiem novērojumiem (sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 26.janvāra sprieduma lietā Nr. SKA-45/2009). Tiesa ņem vērā, ka apstākļos, kad persona ir pilnīgi pārliecināta par savu nevainīgumu, adekvāta un pašsaprotama būtu sevis aizsargāšana, nekavējoties izsakot iebildumus un savu viedokli par notiekošo (sk. Administratīvās rajona tiesas 2009.gada 29.maija sprieduma lietā Nr.

A42730308). Tas, ka persona nevienu iebildumu pret protokolu notikuma vietā nav norādījusi, zināmā mērā liek apšaubīt faktu, ka šai personai jau notikuma vietā bijuši iebildumi un ka tie arī tikuši izteikti (sk. Administratīvās apgabaltiesas 2008.gada 10.jūnija spriedums lietā Nr.A42428105).

Saskaņā ar LAPK 243 .panta ceturto daļu, ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

Ņemot vērā iepriekš minēto, secināms, ka lietā nepastāv apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti pārkāpuma fiksēšanā, nav konstatējama arī viņu tieša vai netieša ieinteresētība - nepamatoti vainot /pers. A/ administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Tiesā nav iesniegti pierādījumi, kas ļautu apšaubīt amatpersonu fiksēto administratīvā pārkāpuma protokolā, gluži pretēji, visi administratīvajā lietā apkopotie pierādījumi savā kopībā viens otru papildina un pastiprina.

Atbildība par /pers. A/ izdarīto pārkāpumu, paredzēta Latvijas APK 149.^{8}panta piecpadsmitajā daļā - par atļautā braukšanas ātruma pārsniegšanu no 41 līdz 50 kilometriem stundā ar mopēdiem, motocikliem, tricikliem, kvadricikliem, vieglajiem automobiļiem, kravas automobiļiem, kuru pilna masa nepārsniedz 7,5 tonnas - uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 160 līdz 220 euro apmērā. Tātad no minētās tiesību normas izriet, ka likumdevējs ir noteicis, ka konstatējot administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība LAPK 149.^{8} panta piecpadsmitajā daļā, amatpersonām, piemērojot administratīvo sodu, ir dota rīcības brīvība, nosakot administratīvo sodu robežās no 160 līdz 220 euro.

Attiecībā uz Sūdzības iesniedzējam piemēroto sodu, tiesa norāda sekojošo:

Saskaņā ar Latvijas APK 32.panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbilstību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Ņemot vērā Latvijas APK 22.pantā noteikto soda mērķi, tiesa atzīst, ka Sūdzības iesniedzējam piemērotais sods ir samērīgs un atbilstošs izdarītajam pārkāpumam.

Iestāde Sūdzības iesniedzējam piemērojusi naudas sodu 200 euro apmērā, kas nav minimālais, bet nav arī maksimālais par attiecīgo pārkāpumu piemērojamais sods, turklāt pamatoti konstatējusi, ka sūdzības iesniedzēja atbildību pastiprina Latvijas APK 34.panta otrajā daļā noteiktais atbildību pastiprinošais apstāklis, proti, /pers. A/ gada laikā ir atkārtoti sodīts par līdzīga administratīva pārkāpuma izdarīšanu ceļu satiksmē, tai skaitā par ātruma pārsniegšanu, kas liecina par viņa nihilistisko attieksmi pret ceļu satiksmes noteikumu ievērošanu.

Tādējādi, ņemot vērā Latvijas APK nosacījumus, izvērtējot piemērojamā soda apmēra samērīgumu ar izdarītā pārkāpuma raksturu, tiek ņemti vērā atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi, kā arī citi apstākļi.

Ņemot vērā Latvijas APK 22.pantā noteikto soda mērķi, tiesa atzīst, ka /pers. A/ sods piemērots pamatoti, jo nepastāv šaubas par administratīvā pārkāpuma izdarīšanas faktu.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka administratīvais sods piemērots atbilstoši Latvijas APK 149.^{8}panta piecpadsmitās daļas sankcijā noteiktajam veidam un apmēram. Līdz ar to administratīvā pārkāpuma Lēmumā Nr. PC 187385 noteiktais administratīvais sods ir atzīstams par tiesisku un atbilstošu administratīvā pārkāpuma faktiskajiem apstākļiem.

Izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietā apkopotos pierādījumus tiesa secina, ka attiecībā pret pārkāpēju piemērotās tiesību normas ir pareizas.

Izvērtējot Sūdzības iesniedzēja argumentus par vainas esamību, tiesa atzīst vispārējā gadījumā administratīvā pārkāpuma lietā ir jākonstatē pie atbildības saucamās personas vaina. Ar vainu saprotama fiziskās personas subjektīvā psihiskā attieksme pret nodarījumu. Sūdzības iesniedzēja izdarītās prettiesiskas darbības dēļ varēja rasties avārijas situācija, kas ir nopietns sabiedrības interešu apdraudējums, kā arī paša pārkāpēja subjektīvā nihilistiskā attieksme pret normatīvo aktu prasībām un sabiedrībā pieņemtām normām.

Tiesa citus sūdzībā norādītos argumentus un apgalvojumus nevērtē, jo tiem nav būtiskas ietekmes uz lietas izskatīšanas rezultātu un atbilstoši tiesu judikatūrai, kas veidojusies, ievērojot arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksi, tiesai ir pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tas, cik daudz spriedums ir jāargumentē, atkarīgs no lietas apstākļiem (skatīt Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 12.septembra sprieduma lietā SKA-280/2006 8.punktu).

Līdz ar to, pamatojoties uz Latvijas APK 289.^{13} panta trešo daļu, tiesnese atzīst Iestādes lēmumā Nr. 2827-P ietverto pamatojumu /pers. A/ sūdzības noraidīšanai par pareizu un pietiekamu, un plašāka argumentācija tiesas spriedumā nav nepieciešama.

Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet Sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Latvijas APK 289.^{12} panta otrās daļas 1.punkta, 289.^{6} panta, 289.^{13} panta, 289.^{17}- 289.^{18}panta, tiesa

n o s p r i e d a

Lēmumu atstāt negrozītu, bet sūdzību noraidīt.

Atstāt negrozītu VP Zemgales reģiona pārvaldes Tukuma iecirkņa priekšnieka /pers. E/ 2016.gada 29.jūlijā pieņemto lēmumu Nr. 2827-P (administratīvā pārkāpuma lieta Nr. PC187385) pilnā apmērā, bet /pers. A/, personas kods /personas kods/, sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Dobeles rajona tiesā. Spriedums sastādīts 2017.gada 14.februārī .

Tiesnese (paraksts) N.Pakule

NORAKSTS PARIZS

Dobelē, 2017.gada 14.februārī

Dobeles rajona tiesas tiesnese N.Pakule